

In kaj še lahko storijo planinske zveze »treh dežel«? Ne morejo »prisiliti« državnih organov k hitrejšemu uresničevanju sprejetih obveznosti, lahko pa obstoječim in predvidenim programom čezmejnega sodelovanja dodajo npr. izobraževanje čezmejnih planinskih vodnikov, ki bodo imeli tudi znanje o naravni in kulturni dediščini sosednjih držav in bodo poznali demografske razmere in probleme, vključno s problemi narodnostnih manjšin na obmejnih gorskih območjih, ki se od sveta ravninskih prebivalcev razlikujejo po življenjskih razme-

rah in življenjskem slogu. Dogovor planinskih zvez za programe, oblikovanje in uresničevanje izobraževanja nove generacije vodnikov bi pomenil pomemben prispevek h krepitvi pripadnosti skupnemu življenjskemu prostoru vseh skupin obmejnih gorskih območij. (**Milan Naprudnik**, član komisije za varstvo gorske narave) ●

Slika na str. 14-15: Matajur in Kobariški Stol s Krna

 Mirko Bijuklič

Staranje

Oči gledajo
razklano deblo bora,
napetost neba
je skozenj zdrknila
v razmočeno zemljo

oči vidijo
veliko pekočo praznino,
ki se polni z nevidno močjo;
nekaj ožganih prstov
se zabada v ranjeno prst

dolgo kljubovanje je
razjedlo kožo,
ogolele roke lovijo ptice
in telo se upira viharjem,
ki sušijo žile

po kamnitih goličavah
sivi bori nemo kličejo
za mano
in ko se ozrem
ves spokojen in vdan,
se vprašam:
ali je bilo res zaman

Marko Veber

Izlet v Pliskovico na Krasu

Iz Vipavskega Križa na izlet smo odšli,
veseli in nasmejani smo bili.

Z avtobusom na Kras smo zavili,
da bi se v Pliskovici kaj naučili.

Tam je bilo zares lepo,
saj učno pot obiskali smo.

Po učni poti so nam smer ovčke kazale,
saj one to pot so dobro poznale.

Da prehitro na cilj ne bi prispeli,
smo tudi malico imeli.

Tako zašel nobeden ni,
na cilj vsi srečno smo prišli.

Že na avtobusu smo vsi sedeli
in v štanjel hitro pridrveli.

V Pliskovici bilo je zares lepo
in upam, da jo še kdaj obiščemo.

*Tina Ušaj, 4.f,
Oš Dobravlje – Pš Vipavski Križ*